

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

PICK-UP

toneelspel in één bedrijf

door

Gerardjan Rijnders

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
1998
Nr.2487

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste DRIE tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens bvba
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens drie weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens bvba worden gestuurd.

Enkele dagen voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

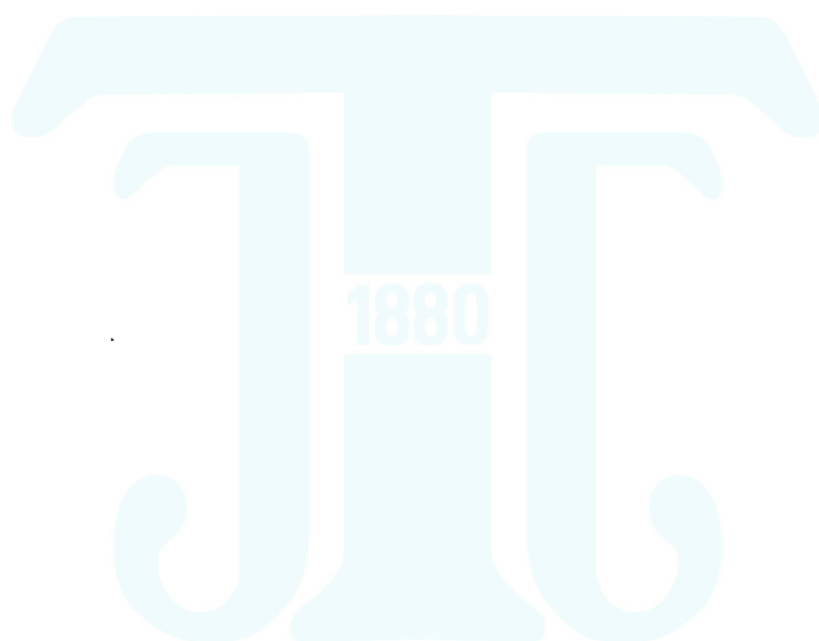
I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

© Gerardjan Rijnders

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Personen

T
L

T Zo, dus hier...

L Ja.

T Maar hij...

L Heeft te doen.

T Wat?

L Wat hij te doen heeft? Weet ik niet.

T Lang?

L Genoeg.

T Hij stinkt.

L Wat ruik je?

T Dat hij stinkt.

L Niet wat zei je wat ruik je, vroeg ik.

T Dat hij stinkt ruik ik zei ik.

L Hoe? Hoe ruik je stinkt ie?

T Hoe jij?

L Hoe ik ruik? Ruik maar.

T Hoe zou jij ruiken dat ie stinkt.

L Ruik ik niet. Ben ik aan gewend zeker. Ik ruik jou.

T Ik ruik hem.

L Weet je dan hoe hij ruikt?

T Wie ruik ik anders? Mij?

L Mij!

T Kanker. Sorry.

L Ruik je niet. Dacht ik, droomde ik. Ken je dat verhaal van die man die z'n moord was vergeten?

T Want hij was dood.

L Nee, hij was de moordenaar.

T Van wie?

L 't Is een bekend verhaal. Van z'n vriendin.

T Ken ik die dan?

L Angels Dust, was ie op.

T Was ie op?

L Waar heb ik het over?

T Dat ie dat had vergeten.

L Die moord.

T Ja.
L Is dit een gesprek of D.N.A.?
T Is dat ook een drug?
L Nee, je kunt niet zonder.
T Dus ook.
L Ik heb het over dit gesprek.
T Dat iemand een moord had vergeten.
L Was vergeten. Had ie 'm vergeten, dan was ie niet gepleegd.
T Welke moord?
L Luister dan!
T Zeg dan wat.
L 't Is een soort ketting, van moleculen. Een soort trap, een spoorlijn zonder eindpunt.
T Die drug?
L Ons gesprek.
T Wat doe je?
L Ik probeer me iets te vergeten, te herinneren.
T Wat je bent, hebt vergeten?
L Laat maar, waarom zou ik het me herinneren.
T Die moord, dat verhaal?
L Onze ontmoeting.
T Die ben je vergeten?
L Ja, net als die man die moord. Wist ie niks meer van.
T En toen, sorry.
L Hij werkte in..., werd één met de tuin.
T Een plant.
L Een mens.
T Kwetsbaar?
L Ja. Dus kreeg een ongeluk.
T Dat ken, herken ik.
L Dat ongeluk?
T Die kwetsbaarheid.
L 't Is een bekend verhaal.
T Vertel het dan.
L Lul.

T Oké. Kut. Mag ik even resumeren? Man, plant, ongeluk.
L En moordt maar door.
T In die tuin?
L In z'n hoofd. Hij wist alles weer, en kon niet meer stoppen.
T Werd gek?
L Wist alles weer.
T Hoe?
L Ook hoe, maar ook wanneer en waarom.
T Waarom hij alles weer wist?
L Waarom hij die moord had gepleegd.
T Waarom dan?
L Dat weet ik niet, maar hij moordde maar door, toen hij 't
weer wist.
T Hoe?
L De details zijn nooit prijsgegeven. Gruwelijk.
T Toen wist hij 't weer?
L Dat zei ik, hij kreeg een ongeluk.
T Maar hoe?
L Hij viel, op z'n hoofd, van z'n fiets, met z'n hoofd op het
asfalt.
T Au.
L En toen begon het pas, als een film.
T O, 't is een film?
L Nee, als een film, die moord.
T Maar wat heeft jouw man ermee te maken?
L Niets, niets, niets, niets, niets, niets, niets... (L slaat T) Ik
probeer me alleen maar onze eerste ontmoeting te herinneren.
T Zo dus.
L Ik kan me niets herinneren.
T Jij sloeg mij.
L Jij sloeg mij?
T Ja. Nee. Jij sloeg mij.
L Dat zou ik me herinneren.
T Je herinnert 't je niet?
L Nee.

T Jij sloeg mij.
 L Nee.
 T Nee?
 L Nee. Weet ik zeker.
 T Maar je herinnert je niets.
 L Geen klap.
 T Die ben je dus vergeten, maar je hoefde er niet lang over na te denken.
 L Wanneer?
 T Toen.
 L Ik word gek van taal.
 T 't Is andersom.
 L Jij sloeg mij?
 T De taal wordt gek van ons.
 L Even pauze.
 (*Even pauze*)
 T Hij moordde dus maar door.
 L Hier! Ik bedoel, in z'n hoofd. Steeds weer diezelfde moord.
 T Hoe viel dat te bewijzen.
 L De details zijn nooit prijsgegeven, maar waren wel bekend, en die klopten met zijn verhaal, met zijn hallucinaties.
 T Dus weer drugs?
 L Nee. Ja. Vroeger. Hou me vast.
 (*doet ie*)
 Heb jij wel 'ns een probleem helemaal doorgedacht? Helemaal tot het einde doorgedacht?
 T Ik ben bang van niet.
 L Hoe weet je dat?
 T Ik leef nog.
 L Ik hoor namelijk geen gedachten meer, alleen maar formuleringen.
 T Wat is het verschil?
 L Bezwingingen, sorry, het verschil? Leven.
 T Nou.
 L Ik geloof niet in de uitdrukking: door dat gesprek zijn ze

nader tot elkaar gekomen. Jij?

T (*laat L los*)

L We kunnen het beter over iets anders hebben. Over hele kleine deeltjes, bijvoorbeeld, of we gaan naar buiten en laten ons overvallen door een zure stortregen, of dat ik visioenen krijg, want ik sta de laatste tijd op gespannen voet met het alledaagse.

T Dat is eigen aan het alledaagse.

L Vrouwjes die met lange tepels in hun thee roeren, las ik laatst en het woord beleid wordt altijd het woord belediging.

T Da's niet zo gek.

L En als je me kust, weet ik nooit van wie z'n haar tong is.

T Zou ik me ook niet over opwinden.

L Dan windt het me ook niet meer op. Waarom zei je dat laatst tegen me?

T Wat?

L Dat durf ik niet te zeggen.

T Was het zo erg?

L Toen ik jou vroeg: wat vind je het lekkerst?

T Dat hangt toch helemaal van de situatie af. In bad is weer anders dan op een grasveld, wat zei ik dan? Anaal?

L Vind je dat 't lekkerst?

T Dat zei ik net, dat hangt van de situatie af als het koud is, of met badschuim.

L Waarom zeg je dan zoiets?

T Anaal?

L Nee, durf ik niet te zeggen.

T Als jij dat niet durft, dan kan ik toch niet zeggen, waarom ik dat zei.

L Maar dat zei je nu juist: dat durf ik niet te zeggen.

T O. Ik weet niet. Misschien dacht ik aan je man.

L Lul!

T Oké, kut!

L Laten we het inderdaad maar hebben over hele kleine deeltjes, heel lullige kleine deeltjes, die je alleen door een elektro-

nen miskrook, sorry, mikroskoop, kunt zien.

T Wat valt daar dan over te zeggen, behalve dat je ze niet kunt zien.

L Dat ze ongelukkig zijn, bijvoorbeeld.

T Hoe weet je dat?

L Ze schieten, schijnt het, voortdurend, met een rotsnelheid, panisch heen en weer.

T Huilen ze dan?

L Kunnen ze niet.

T Nou dan.

L Als ik niet kan huilen, was ik ook heel ongelukkig.

T Als jij je zo identificeert met hele kleine deeltjes, waarom hebben we het dan niet over jou?

L God, wat een mannelijk argument!

T Daar gaat ie weer! De man

de vrouw

de kut

de lul

de makro

de mikro

het binnen

het buiten

ik heb geen binnen

jij hebt geen buiten

ik ben de oorlog

jij bent de vrede

ik ben het zweet

jij bent de tranen

jij hebt de baby

ik ben het beest

ik ben de baby

jij bent het feest

ik heb de kater

jij bent de roes

ik kan niet voelen